

به نام او
پاسخ تمرینات سری دوم - فصل دوم

۱. الف)

$$\begin{aligned} A^2 + c_1 A &= -c_0 I \\ A(A + c_1 I) &= -c_0 I \\ A\left(\frac{-1}{c_0}(A + c_1 I)\right) &= I \end{aligned}$$

حال فرض می‌کنیم $B = \left(\frac{-1}{c_0}(A + c_1 I)\right)$. پس ما نشان دادیم که $AB = I$ و به طور مشابه می‌توانیم نشان دهیم $BA = I$. پس B وارون ماتریس A می‌باشد.

ب) غلط. مثال نقض: $A = I$ که وارون پذیر است و $c_1 = -1$ و معادله به فرم $A^2 - A = 0$ درمی‌آید و برقرار است.

۲. فرض می‌کنیم $P = A + B$. پس $B = P - A$.

حال داریم:

$$A(A + B)^{-1}B = AP^{-1}(P - A) = AP^{-1}P - AP^{-1}A = A - AP^{-1}A$$

و از طرفی داریم:

$$B(A + B)^{-1}A = (P - A)P^{-1}A = PP^{-1}A - AP^{-1}A = A - AP^{-1}A$$

با توجه به عبارت بالا سمت راست و چپ تساوی پس از ساده سازی به مقدار یکسان رسیدند پس تساوی برقرار است.

۳. راه اول:

$$B(I - AB) = (I - BA)B$$

$$B = (I - BA)B(I - AB)^{-1}$$

$$BA = (I - BA)B(I - AB)^{-1}A$$

$$I - BA = I - (I - BA)B(I - AB)^{-1}A$$

$$(I - BA) + (I - BA)B(I - AB)^{-1}A = I$$

$$(I - BA)(I + B(I - AB)^{-1}A) = I \rightarrow (I - BA)^{-1} = (I + B(I - AB)^{-1}A)$$

راه دوم: برهان خلف.

فرض خلف: $I - BA$ وارون پذیر نیست.

پس معادله $BAx = x$ ($(I - BA)x = 0 \rightarrow BAx = x$) جواب غیر بدیهی (غیر صفر) دارد. حال A را از سمت چپ در این معادله ضرب می‌کنیم و به عبارت $ABAx = Ax$ می‌رسیم و از عبارت قبل می‌دانیم که Ax مخالف صفر است. حال می‌توانیم $Ax = y$ را در نظر بگیریم و معادله خود را به صورت $AB y = y$ بازنویسی کنیم که شکل دیگری از معادله $(I - AB)y = 0$ می‌باشد. و از آنجایی که y غیر صفر است، پس $I - AB$ وارون پذیر نیست و این خلاف فرض سوال است و فرض خلف باطل و حکم اثبات می‌شود.

۴. الف)

$$A = \begin{bmatrix} a & a & a & a \\ a & b & b & b \\ a & b & c & c \\ a & b & c & d \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} a & a & a & a \\ 0 & b-a & b-a & b-a \\ 0 & b-a & c-a & c-a \\ 0 & b-a & c-a & d-a \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} a & a & a & a \\ 0 & b-a & b-a & b-a \\ 0 & 0 & c-b & c-b \\ 0 & 0 & c-b & d-b \end{bmatrix}$$

$$\sim \begin{bmatrix} a & a & a & a \\ 0 & b-a & b-a & b-a \\ 0 & 0 & c-b & c-b \\ 0 & 0 & 0 & d-c \end{bmatrix} = U$$

$$\begin{bmatrix} a \\ a \\ a \\ a \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} b-a \\ b-a \\ b-a \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} c-b \\ c-b \end{bmatrix}, [d-c] \rightarrow L = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$A = LU = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a & a & a & a \\ 0 & b-a & b-a & b-a \\ 0 & 0 & c-b & c-b \\ 0 & 0 & 0 & d-c \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a & a & a & a \\ a & b & b & b \\ a & b & c & c \\ a & b & c & d \end{bmatrix}$$

ب) درایه‌های محوری در ماتریس U باید مخالف صفر باشند. بنابراین:

$$a \neq 0, \quad b \neq a, \quad c \neq b, \quad d \neq c$$

۵.

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 4 & 4 \\ 3 & 7 & 10 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 2 \\ 0 & 4 & 7 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & 3 \end{bmatrix} = U$$

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \end{bmatrix}, [3] \rightarrow L = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 0 \\ 3 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$

$$A = LU = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 0 \\ 3 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 4 & 4 \\ 3 & 7 & 10 \end{bmatrix}$$

$$b = \begin{bmatrix} 3 \\ 10 \\ 20 \end{bmatrix} \rightarrow LUx = b, \quad Ux = y \rightarrow Ly = b$$

$$Ly = b \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 0 \\ 3 & 2 & 1 \end{bmatrix} y = \begin{bmatrix} 3 \\ 10 \\ 20 \end{bmatrix} \rightarrow y = \begin{bmatrix} 3 \\ 4 \\ 3 \end{bmatrix}$$

$$Ux = y \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & 3 \end{bmatrix} x = \begin{bmatrix} 3 \\ 4 \\ 3 \end{bmatrix} \rightarrow x = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

۶. الف) فرض کنید S شامل تمام بردارهایی است که در عبارت ریاضی زیر صدق می‌کنند:

$$v \in R, \quad v = (b_1, b_2, b_3), \quad b_1 = 0$$

اگر $v_1 = (0, a_2, a_3)$ و $v_2 = (0, b_2, b_3)$ باشد آنگاه $v_1 + v_2 = (0, a_2 + b_2, a_3 + b_3)$ که عضو S است. فرض کنید $c \in R$ و $c.v_1 = (c.0, c.a_2, c.a_3) \in S$. از آنجاییکه S تحت جمع و ضرب اسکالر بسته است، می‌توان گفت که یک زیرفضا می‌باشد.

ب) فرض کنید S شامل تمام بردارهایی است که در عبارت ریاضی زیر صدق می‌کنند:

$$v \in R, \quad v = (b_1, b_2, b_3), \quad b_1 = 1$$

اگر $v_1 = (1, a_2, a_3)$ و $v_2 = (1, b_2, b_3)$ باشد آنگاه $v_1 + v_2 = (2, a_2 + b_2, a_3 + b_3)$ که عضو S نمی‌باشد. بنابراین از آنجاییکه S تحت عملیات جمع بسته نیست، یک زیرفضا نمی‌باشد.

ج) فرض کنید S شامل تمام بردارهایی است که در عبارت ریاضی زیر صدق می‌کنند:

$$v \in R, \quad v = (b_1, b_2, b_3), \quad b_2 b_3 = 0$$

اگر $v_1 = (a_1, a_2, a_3)$ و $v_2 = (b_1, b_2, b_3)$ باشد آنگاه $v_1 + v_2 = (a_1 + b_1, a_2 + b_2, a_3 + b_3)$ است. برای آنکه $v_1 + v_2$ عضو S باشد باید:

$$(a_2 + b_2).(a_3 + b_3) = 0 \rightarrow a_2 a_3 + a_2 b_3 + b_2 a_3 + b_2 b_3 = 0 \rightarrow a_2 b_3 + b_2 a_3 = 0$$

داریم:

$$v_1 = (1, 0, 1), \quad v_2 = (1, 1, 0) \in S \rightarrow v_1 + v_2 = (2, 1, 1) \notin S$$

از آنجاییکه S تحت جمع بسته نیست، می‌توان نتیجه گرفت که زیرفضا نمی‌باشد.

(د) فرض کنید S شامل تمام بردارهایی است که در عبارت ریاضی زیر صدق می‌کنند:

$$v_1 = \lambda(1, 1, 0) + \gamma(2, 0, 1)$$

و داریم:

$$\begin{aligned} v_1 + v_2 &= \lambda_1(1, 1, 0) + \gamma_1(2, 0, 1) + \lambda_2(1, 1, 0) + \gamma_2(2, 0, 1) \\ &= (\lambda_1 + \lambda_2) \cdot (1, 1, 0) + (\gamma_1 + \gamma_2) \cdot (2, 0, 1) \in S \end{aligned}$$

اگر $c \in R$ داریم:

$$c \cdot v_1 = c \cdot (\lambda_1(1, 1, 0) + \gamma_1(2, 0, 1)) = c \cdot \lambda_1(1, 1, 0) + c \cdot \gamma_1(2, 0, 1) \in S$$

از آنجاییکه S تحت جمع و ضرب اسکالر بسته است، می‌توان گفت یک زیرفضا می‌باشد.

(ه) فرض کنید S شامل تمام بردارهایی است که در عبارت ریاضی زیر صدق می‌کنند:

$$v = (b_1, b_2, b_3) \quad , \quad b_3 - b_2 + 3b_1 = 0 \quad \rightarrow \quad b_3 = b_2 - 3b_1$$

داریم:

$$v_1 = (a_1, a_2, a_3) \quad , \quad v_2 = (b_1, b_2, b_3) \in S$$

$$v_1 + v_2 = (a_1 + b_1, a_2 + b_2, a_3 + b_3)$$

$$a_3 = a_2 - 3b_1 \quad , \quad b_3 = b_2 - 3b_1$$

$$\rightarrow a_3 + b_3 = (a_2 + b_2 - 3b_1 - 3a_1) \quad \rightarrow \quad v_1 + v_2 \in S$$

و بدیهی است که تحت عملیات ضرب اسکالر نیز بسته است پس می‌توان گفت یک زیرفضا می‌باشد.

۷. ابتدا ماتریس کاهش یافته ردیفی را برای ماتریس A پیدا می‌کنیم:

$$\begin{aligned} A &= \begin{bmatrix} 2 & 4 & 6 & 8 \\ 1 & 3 & 0 & 5 \\ 1 & 1 & 6 & 3 \end{bmatrix} \xrightarrow{\frac{1}{2}R_1} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 1 & 3 & 0 & 5 \\ 1 & 1 & 6 & 3 \end{bmatrix} \\ &\xrightarrow[\begin{smallmatrix} R_2-R_1 \\ R_3-R_1 \end{smallmatrix}]{\begin{smallmatrix} R_1-2R_2 \\ R_3+R_2 \end{smallmatrix}} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 0 & 1 & -3 & 1 \\ 0 & -1 & 3 & -1 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 0 & 9 & 2 \\ 0 & 1 & -3 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

(الف) با محاسبات بالا می‌توان فهمید جواب عمومی معادله $Ax = 0$ به صورت زیر است:

$$x_1 = -9x_3 - 2x_4$$

$$x_2 = 3x_3 - x_4,$$

که x_3 و x_4 متغیرهای آزاد هستند. بنابراین بردار جواب برای $Ax = 0$ برابر است با:

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -9x_3 - 2x_4 \\ 3x_3 - x_4 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = x_3 \begin{bmatrix} -9 \\ 3 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + x_4 \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

که میتوان از روی آن $null\ space$ را برای این ماتریس پیدا کرد:

$$\mathcal{N}(A) = \left\{ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^4 \mid \mathbf{x} = x_3 \begin{bmatrix} -9 \\ 3 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + x_4 \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \text{ for all } x_3, x_4 \in \mathbb{R}^4 \right\}$$

$$= \text{Span} \left\{ \begin{bmatrix} -9 \\ 3 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

بنابراین می‌توان فهمید این ۲ بردار که مستقل خطی‌اند و $null\ space$ را $span$ می‌کنند، یک پایه برای آن می‌باشند.

(ب) ردیف‌های غیرصفر ماتریس کاهش یافته A یک پایه برای فضای سطری این ماتریس هستند:

$$\left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 9 \\ 2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -3 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$$

(ج) ستون‌هایی از ماتریس A که متناظر با ستون‌های دارای 1 $leading$ در ماتریس کاهش یافته‌اند، تشکیل یک پایه برای $range\ A$ را می‌دهند.

$$\left\{ \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 4 \\ 3 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$$

(د) برای بردارهای ستونی A ، بردارهای A_1, A_2, A_3, A_4 را در نظر می‌گیریم. در قسمت قبل نشان دادیم که بردارهای A_1, A_2 یک پایه برای $range\ A$ تشکیل می‌دهند. بنابراین باید A_3, A_4 را به عنوان ترکیب خطی ۲ بردار دیگر بنویسیم. از آنجایی که ماتریس کاهش یافته A را قبلاً محاسبه کرده بودیم، به سادگی می‌توان دریافت که درایه‌های سومین ستون این ماتریس ضرایب ترکیب خطی A_3 و درایه‌های ستون ۴ ضرایب ترکیب خطی A_4 را می‌دهند.

$$A_3 = 9A_1 - 3A_2.$$

$$A_4 = 2A_1 + A_2.$$

۸. الف) اگر $B' = \{w_1, w_2, \dots, w_l\}$ یک پایه دلخواه برای زیرفضای V باشد هدف ما نشان دادن $l = k$ است.

از آنجاییکه B یک پایه است، می‌توان گفت که یک $spanning set$ شامل k بردار برای V می‌باشد. پس مجموعه‌ای از $k + 1$ و یا تعداد بیشتر بردار در V وابسته خطی می‌باشند. از آنجایی که B' یک پایه است، پس مستقل خطی است. پس $l \leq k$ می‌باشد.

از طرفی B' یک پایه است پس یک $spanning set$ برای V می‌باشد که دارای l بردار است. پس می‌توان گفت هر مجموعه دارای $l + 1$ و یا تعداد بیشتر بردار در V وابسته خطی است. از طرفی B نیز یک پایه است که مستقل خطی است. پس $k \leq l$ است.

می‌توان نتیجه گرفت که $l = k$ می‌باشد.

ب) برای ماتریس $m \times n$ به نام A می‌توان گفت $null space$ آن دارای بردارهای x می‌باشد که $Ax = 0$. پس x باید n -dimensional باشد. از آنجاییکه $null space$ یک زیرفضا از R^3 است، می‌توان نتیجه گرفت $n = 3$.

$Range$ ماتریس A شامل بردارهای y می‌باشد که $y = Ax$ به طوری که $x \in R^n$. بنابراین y باید m -dimensional باشد. پس $range$ یک زیرفضا از R^5 است و $m = 5$.

از آنجایی که یک صفحه یک زیرفضای ۲ بعدی است، پس $nullity = 2$ و $range$ توسط یک بردار v $span$ می‌شود. بنابراین v یک پایه برای $range$ است و $rank = 1$.

همچنین می‌توان نوشت:

$$rank\ of\ A + nullity\ of\ A = n.$$

پس $n = 3$ و $nullity = 2$ و $rank = 1$.

۹. اگر x یک بردار عضو R^n به صورتی که $Ax = 0$ باشد، آنگاه بر اساس عبارت زیر x باید بردار صفر باشد (تمام المان‌های این بردار صفر است)

$$x = I_n x = (CA)x = C(Ax) = C \times 0_m = 0_n$$

حال برای اینکه $Ax = 0$ همواره جواب بدیهی داشته باشد، نباید تعداد ستون‌هایش از تعداد سطرهایش بیشتر باشد؛ زیرا در این صورت متغیر آزاد خواهیم داشت و دیگر تنها جواب ما جواب بدیهی نخواهد بود پس $n \leq m$.

به ازای هر b عضو R^m داریم:

$$b = I_m b = (AD)b = A(Db)$$

و می‌توان نتیجه گرفت $Ax = b$ جواب دارد و باید به ازای هر b دلخواه جواب داشته باشد ($x = Db$). حال باید سطر و ستون‌های ماتریس A به شکلی باشد که به ازای هر b دلخواه بتوان جوابی برای معادله $Ax = b$ یافت و این یعنی نباید تعداد سطرهای ماتریس A از تعداد ستون‌هایش بیشتر باشد زیرا در این صورت سطرهایی وجود خواهند داشت که در آن‌ها المان محوری وجود ندارد و این امکان ایجاد ناسازگاری را به همراه دارد. پس $n \geq m$.

حال از رابطه $n \leq m$ و $m \leq n$ نتیجه می‌شود که $n = m$.

حال برای اثبات $C=D$ داریم :

$$(CA)D = I_n D = D$$

$$C(AD) = CI_m = C$$

$$C(AD) = (CA)D$$

پس $C = D$.

موفق باشید

تیم تدریس یاری جبر خطی

بهار ۱۴۰۰